

ANH LÍNH BẢO VỆ TỰ DO

TỔ ĐÌNH ĐÀI

LỜI NÓI ĐẦU

Sau Thế chiến thứ Hai, nhân dân Việt Nam đồng lòng đứng lên đánh đuổi thực dân Pháp để giành Độc lập... Cuộc chiến tranh tương tàn, kéo dài 9 năm gian khổ... Một số Bà con yêu nước, và Trí thức bị mê hoặc... chưa phân biệt ai bạn, ai thù.

Hiệp định Geneve, 1954, Việt nam chia cắt, lấy sông BẾN HẢI làm ranh giới. Miền Nam là vùng đất tự do, do Tổng-thống Ngô đình Diệm lãnh đạo, được củng-cố và xây dựng...

1956, Miền Bắc bắt đầu gây chiến, xâm chiếm Miền Nam. Quân đội VNCH đã đủ sức đánh trả... bảo vệ an ninh Bốn Vùng Chiến thuật.

Chiến dịch ĐỒ-XÁ, 1964, quân ta phá tan Mặt khu bất khả xâm phạm của địch, đã chứng tỏ sự phát triển nhanh chóng và hùng mạnh của QLVNCH với tinh thần dũng cảm, yêu nước, yêu tự do của nhân dân miền Nam.

1965, Đồng minh trực tiếp tham gia, hỗ trợ, đứng đầu là Quân đội Hoa-ky, Úc, Nam hàn, Thái lan, Phi luật tân v. v... Miền Nam trở thành Tiền đồn của Thế-giới TỰ DO. Liên-xô, Trung cộng cũng ồ ạt viện trợ cho miền Bắc... Cuộc chiến ý thức hệ giữa hai Phe xảy ra ác liệt...

Tết MẬU-THÂN, địch đã vi phạm ngừng bắn, Quân-lực VNCH đã anh dũng đánh tan sức tấn công mạnh mẽ của phe địch khắp 4 vùng chiến thuật và đã tái chiếm thành phố Huế...

Mùa HÈ ĐỎ LỬA 1972... địch tập trung tấn công vào 3 trọng điểm :Quảng trị, Kontum, Bình long... Mặc dầu với sự viện trợ tối đa về vũ khí tối tân của Liên-xô, Trung cộng, quân ta đã anh dũng tái chiếm Cổ-thành Quảng trị, giữ vững Bình long và Kontum không để một tấc đất lọt vào tay địch.

HIỆP ĐỊNH PARIS, 1973, đánh dấu một bước ngoặt mới, Đồng minh không còn trực tiếp tham chiến, Việt Nam phải đương đầu phe Cộng sản toàn Thế-giới.

Đến tháng TƯ ĐEN, 1975, Đồng minh phản bội, Đại tướng Dương văn Minh đầu hàng... Như một tiếng sét ngang tai, nổi nhục mất nước... Với truyền thống bất khuất của dân tộc, với chí khí anh hùng, quyết lòng bảo vệ chính nghĩa và tự-do. Năm TƯỚNG đã Tự vận. Theo gương cao quý ấy, hàng trăm binh-sĩ cấp TÁ, UY, Hạ sĩ quan và Chiến sĩ cũng đã tự hủy thân mình, không chịu để rơi vào tay giặc. Thật là một hình ảnh hào hùng, vĩ đại mà trên thế giới chưa có một dân tộc nào đã làm như vậy!

Số anh em còn lại chịu cảnh tù đày, khổ ải... nơi rừng sâu nước độc... và cuối cùng là cuộc sống ly hương!

Tập thơ này không bàn đến cuộc chiến, không bàn về cuộc chiến, cũng không ghi lại các trận đánh. Mục đích duy nhất, **vinh danh khen tặng lòng yêu nước, yêu tự do của Anh Chị Em Việt Nam các cấp trong QLVNCH.** Họ đã anh dũng hy sinh cả một đời trai trẻ. Bỏ dở việc học hành, người yêu. Xa gia đình, cha mẹ, vợ con dấn thân vào cuộc chiến đấu gian khổ, máu lửa để bảo vệ quê hương thân yêu. Ở hậu phương, các bà mẹ, người vợ, người yêu ngày đêm lo lắng, kích lệ... mỗi mòn chờ đợi ngày chiến thắng vinh quang, đem lại tự do, hạnh phúc cho miền Nam.

Nén hương lòng, vô cùng thương nhớ và biết ơn hơn 260.000 Anh hùng Nghĩa sĩ các cấp đã nằm xuống trên mảnh Việt Nam yêu dấu, để chúng tôi được sống đến ngày hôm nay.

Cầu chúc các Thương phế binh, các bà Mẹ, các Quả phụ, Cô nhi... Xin Trời ban phước, sức mạnh để vượt qua mọi khó khăn gian khổ. Hy vọng một tương lai sáng lạng. Cầu cho đất Mẹ sớm được tự do và hạnh phúc.
Thành kính, Đa-tạ.

IOWA cuối năm 2008
TỔ ĐÌNH ĐÀI

1. CHIẾN TRANH (1949-1954)

Chiến tranh kéo dài,
Hận thù đậm nét.
MẸ buồn heo hắt,
Thừa mái tranh nghèo
Khổ thân ĐỜI TRAI,
Chưa tròn nụ cười.
Bút nghiên ngủ vùi,
Lo đi đánh giặc.
Núi sông tê ngắt,
Máu lệ tuôn dòng.
Lấp bãi chiều hoang,
Đàn em rơi lệ!

3. ĐIỆN BIÊN PHỦ

Chín năm khói lửa ngất trời,
Niềm đau nhân loại, tiếng còi hú vang.
Sông Nam Dôn đang giấc ngủ mơ màng,
Điện Biên Phủ, dọn đường đao binh

Ván bài chiến thuật thuận tình,
Tập trung miền Bắc, Trung Nam nhẹ nhàng
Nhảy dù anh Cả đầu đàn,
Tả xông, hữu đột, trơ gan thi tài.

Năm mươi ngày khói lửa ngất trời,
Máu hồng nhuộm đỏ núi rừng Điện biên.
Trung úy Phú, tim sáng như ngọn đèn
Quyết lòng trấn giữ Alien an toàn...

Lòng Chính nghĩa, ngọn đuốt Thần đồng,
Máu xương đồng đội, tim hồng sục sôi!
Núi rừng Việt Bắc, la dậy trong ngoài
Các Binh chủng, thị oai chiến trường.

Giòng máu Lạc Hồng khát cốt, ghi xương
Hòn Thiêng sông núi, ấm lòng núi sông.
Đố ai chống nổi Thiên thần...
Paris hốt hoảng, đôi bên giao hòa.

Hiệp định Geneve ký kết 1954, đất nước chia đôi, 2 năm sau Tổng tuyển cử. Miền Nam được hưởng không khí tự do. Xã hội được xây dựng... Quân đội phát triển nhanh... 1956, miền Bắc bắt đầu gây hấn, xâm lăng miền Nam

2. XUÂN 1953

Xuân về vàng MAI
Nắng xuân u-hoài
Thương ANH LÍNH TRẬN
Dáng dấp mệt nhoài!
Chị ngồi thêu khăn,
Nước mắt lưng tròng
Lá thơ vồn vện,
Đừng chờ về thăm!
Lúa vàng tháng ba
Nương khoai, vòng cà
Mẹ ngồi thơ thẩn
Trời, xuân sắp qua!

Hai thơ trên trong tập thơ HOA HỌC TRÒ

4. ANH LÍNH ĐỊA PHƯƠNG

Tâm sự của HỒNG, bạn học

Tình cờ em lại thấy anh,
Bộ đồ quân phục, bức tranh thiên thần!
Lững lờ dòng nước trong xanh,
Kìa con cá lội tung tăng sóng dờn!
Lính trẻ, hình ảnh hiên ngang,
Che chở, bảo vệ xóm làng đẹp xinh.
Chúng em hiểu rõ phận mình,
Nhờ ai cuộc sống phồn vinh tháng ngày!
Ruộng đồng đang giấc ngủ say,
Có anh tay SÚNG, tay CÀY mộng mơ!
Lúa vàng gợn sóng nhưng tơ,
Gia-đình, xã hội thơm tho tình nồng!
Đông về mưa bão, gió đông,
Mái nhà che chở, lửa hồng ấm êm!
Xuân sang tươi mát êm đềm,
Ngàn hoa đua nở, nắng thêm tươi màu!
Tình em e ấp HOA CAU,
Dây TRẦU đầu xóm, xanh màu ái ân!
Tơ trời trong tiếng gió ngân,
Rượu hồng, pháo đỏ, tình anh LÍNH NHÀ!

5. THĂM BẠN CŨ 1958

(Tặng TƯ, B. B. Q. Đ 1, bạn học đã từ trần)

Mùa hè phượng vĩ đỏ đường,
Xác xơ rơi rụng, não lòng bi ai!
Sau mùa thi cử, bè bạn lạc loài,
“Học tài thi phận”, mĩa mai tình đời!

Tranh buồn, vách lá tả tội
Ve sầu rả rã báo mùa THU sang.
Đạn bom khói lửa lan tràn,
Kiếp người như thể hoa tàn xác xơ!

Nhớ thương bạn cũ một thời,
Tìm về thăm viếng, “tre già khóc măng!”
Đàn rơi, sách đổ, ghế bàn tứ tung,
Độ nào chung gánh, nay đành gảy ngang!

Đàn em rơi lệ ngõ ngang,
Chiều thu tê lạnh, bẽ bàng hồn ai!
Xót thương trần tế, thế hệ lạc loài,
Mùa ĐÔNG lại đến, đất trời tái tê!

6. ĐƯỜNG MÒN MA QUÁI

Đường mòn xẻ dọc Trường sơn,
Rừng sâu dốc thẳm, hổ đèo chơi vơi.
Lửa hờn căm dăm thách đổ ông trời,
Đàn con độc ác, Mẹ rơi lệ buồn!

Lửa hung tàn vượt Bến Hải, Khe Sanh
Kontum, An Lộc, núi rừng thờ than!
Hận thù, ích kỷ nung nấu lòng tham,
Ăn tươi, nuốt sống Miền Nam thanh bình!

Trùng dương tức giận, gầm thét đùng đùng,
Trường Sơn sừng sốt, núi rừng xốn xang!
Cửu Long dậy sóng, mây gió thờ than,
Ruộng đồng, thôn xóm... trống kèn đứng lên!

Quyết lòng BẢO VỆ giang sơn,
Lấy NƯỚC dội LỬA, viết trang oai hùng!
Hiên ngang khí phách từ thuở Vua HÙNG,
Ngàn năm con cháu LẠC HỒNG rạng danh!

7. HOA NHÂN LOẠI

Tưởng nhớ Đại tá Nguyễn thành Yên
(Phỏng theo MX Tôn thất Soạn)

Hoa tàn, hương còn thơm mãi
“Màu áo rằn ri sóng dập vào bờ”
Đội trời xanh, mây gió lừng lờ,
Tâm hồn trong trắng lững lờ tuyết sương.
Đà lạt ơi, trời mơ mộng yêu thương,
Sân sinh HÀO KIẾT, thủy dương rạng ngời,

Dùng tay chân, vẫn vui cười,
Vì THƯƠNG phải dạy, phải bày thế thôi.
ĐỒNG KHỔ, nốt nhạc đón mời,
Hòa mình CÁ NƯỚC giúp đời cứu dân.
Tình thương như ánh sao ngân,
Xe lỏi đạp té... cười rang cả nhà...

Cà-mau đầy rẫy tà ma,
Làm rường, làm cột... mẹ già yên vui.
Giòng sông chia xẻ ngọt bùi...
Mình đầy thương tích... bạn bè hy sinh!
Lòng người tráo trở nghĩa tình,
Trái tim trong trắng cùng TƯỞNG VIÊN an toàn.

Với quân thù khí phách hiên ngang
Bốn vùng CHIẾN THUẬT, xóa tan mây mù.
Trời Vĩnh-long... yên giấc ngàn thu,
Âm lòng nước Mẹ, lời ru thiên thần.
Thân hình nhỏ bé, cạnh tướng
Westmoreland
Trái tim nhân loại... xây nền tự-do...

8. NHỚ MẸ

Con lớn lên trong vòng tay mẹ,
Mẹ nghẹn ngào, nước mắt tiễn đưa!
Phận làm trai giữa lúc gió mưa,
Kề vai chung gánh trong mùa chiến chinh.

Chiều nay giữa đồi núi chênh vênh,
Lá rừng xào xạc, bước chân ngậm ngùi!
Phương trời xa, mây gió xa xôi,
Con nhìn thấy MẸ đang ngồi song thưa.

Mẹ ơi, nước mắt chiều mưa,
Tóc mây mẹ đã ĐỔI sang màu hoa râm.
Tiếng nhớ thương, tim mẹ thì thầm,
Mong con trả nợ NGHĨA AN cho đời!

Nơi đây, rừng sâu, hổ thẳm chơi vơi,
Đèo heo hút gió, nhắn lời mẹ khuyên!
Quê nghèo, mẹ cực khổ truân chuyên,
Con càng vững dạ, LỜI NGUYỄN khắc ghi!

Bước chân đi sỏi đá thềm thì,
Nhạc rừng réo rắt, suối đèo bạn thân!
Đại dương sóng vỗ ầm bồng,
Trường sơn ve vuốt, xóm thôn reo hò!

9. TÌM CON THẤT-LẠC

Chiến dịch Sóng TÌNH THƯƠNG 1963
(Phỏng theo MX Tôn thất Soạn)

Thời gian dài, đàn con chìm trong đêm tối,
NĂM CĂN u buồn, trôi nổi đau thương!
Vùng đất phù-sa níu áo Mẹ Đại dương,
Đất còn lỏng lẻo, Trường sơn nghẹn ngào!

SÓNG TÌNH THƯƠNG, tình đất đón chào,
Tìm con THẤT LẠC xiết bao nghĩa tình!
Trời Charlie một buổi bình minh,
Bầu trời rực sáng, ĐỆ HUYNH ngậm ngùi!

Lục-bình theo giòng nước nổi trôi,
Hướng về Phú Quốc, Hà Tiên lạnh lùng!
Cát bùn, vệt cũ vung vãi tứ tung,
Chim trời cất cánh, chúc mừng anh em!

KINH NGU' cùng với TRÂU ĐIÊN,
Đơn vị bạn: PHÁO, CÔNG BINH yêu đời.
Quân thù khiếp sợ! tan rã như bèo. .
Khung trời TỎA RỘNG, sáng ngời tình
thương!

Những bàn tay THẦY THUỐC dịu hiền,
Chăm lo sức khỏe, tình thương ngọc ngà!
Giòng nước NGỌT đưa đến tận nhà,
Điều HAY, lễ PHẢI thiết tha luận bàn

“Nhiều điều phủ lấy giá gương,
Người trong một nước phải thương nhau
cùng”

10. CHIỀU NAY

Tặng anh lính Hải-quân

Anh hẹn em, chiều nay sao không thấy,
Mắt em nghẹn ngào, suối tóc dăng tơ!
Ôi vạc trời buồn, mây gió ngẩn ngơ,
Lòng em nhớ quá, đang chờ đợi anh!

Hỡi anh thương, hoa trắng trong xanh,
Lướt trên biển cả, vòng quanh chân trời!
Thuyền anh là lướt mù khơi,
Tình anh vị mặn ngẩn ngơ gió chiều.

Nhớ em không, hỡi hoa sóng thân yêu,
Vùng hồng e ấp, mây chiều ái ân!
Sóng ca biển hát, gió thoảng lằng lằng...
Nắng vàng e thẹn, lẳng dần ra xa!

Thiên đàn, hạ giới nở rộ ngàn hoa,
Trùng dương xoắn tóc ngân nga lời thề!
NƯỚC NON, MÂY GIÓ vẫn giữ lối về,
Sóng vàng, cát ngọc dựa kề bên nhau!

Chiều buồn, biển sóng bạc đầu
Sương sa đầu núi, mây trời lệ rụng!
Muốn quay lui, nhưng lại ngập ngừng. .
Hồn anh ve vuốt, mộng vàng vai em!

11. HAI BỐN GIỜ PHÉP

(tặng Thg-sĩ Tân B. C Thiết giáp)

Trời cao-nguyên, lá đổ, nắng chiều,
Súng tì tay nặng nặng, nhớ người yêu!
Ba lô nặng vai gầy, lòng thổn thức,
Nhớ đến em, lòng anh rạo rực...
HAI BỐN GIỜ PHÉP, anh ước, em mong
Giờ chia tay, lệ ứa trong lòng
Nương chiều gió thoảng, thu phong xa vời.
Heo may heo hắt, chiếc lá thu rơi,
Tơ lòng dàu dặt, mây trời xoắn xang!

Bìa rừng khô, nhìn hố nước bom rơi,
Tung tăng sóng gợn, bóng em chập chờn,
Em reo cười, mây gió véo von,
Chim trời có bạn, sao trắng nô đùa!
Đì ùng... tiếng súng bên tai. .
Hỏa châu soi sáng xóa nhà mơ tiên!

Núi rừng xanh, mây phủ, gió nghiêng,
Gót chân chinh chiến, chẳng phiền chẳng than!

Tình nhà nợ nước vai mang
Nhớ em, nhớ lắm! nước non đang cần.
Mong ngày đất nước thanh-bình,
Xin Anh sống sót... thì thăm với em...

12. TIẾNG THƠ MUÔN ĐỜI

(Kính tặng bạn LÝ, SQ Thủ đức đã hy sinh)

Mới hôm nao, tình xưa phố vắng,
Đôi mắt đã tình, sóng nước sông Hương.
Nụ cười Quốc Học, phượng đỏ sân trường,
Mẹ già vui sướng, nhìn con trưởng thành.

Giã từ em, khóe mắt long lanh,
Ơn nhà, nợ nước, anh đành phải lo!
Đường ra phi trường, sóng lúa nhấp nhô,
Nụ cười tươi thắm, nhét vào tim em!

Những lá thư như cánh hoa mềm,
Ru em giấc ngủ hằng đêm Thu về!
Tình anh như tiếng sáo chiều quê,
Trường Tiền tóc xoắn, giọng hò thênh thang!

Anh về thăm mẹ, một buổi đông tàn,
Bộ đồ quân phục, nghĩa ân mặn nồng!
Đời anh phiêu bạc bèo bọt,
Như áng mây trắng mệnh mông lung trời!

Giờ đây, ôi tan nát! dưới ánh sương rơi,
Hồn anh trong gió, bay về thăm em!
Giọt trắng buồn, khóc lóc bên thềm
Heo may ớn lạnh, hằng đêm lệ thấm!

Ngang Phố buồn, em thấy bóng anh,
Giọt sương, sợi nắng thì thăm trong mơ!
Anh đây rồi, trong ánh sương mờ,
Hồn em theo với, tiếng thơ muôn đời!!

13. RỪNG CAO-SU ĐẪM MÁU

BÌNH GIÃ 1964, TĐ 4 TQLC
(Phỏng theo MX Trần Vệ)

Banh ba vùng dân cư thưa thớt,
Rừng CAO SU cao vút chọc trời.
Chuông nhà THỜ vang dội khắp nơi,
ẤP CHIẾN LƯỢC Bình Giả, một thời bình yên.

Quân thù liếc dọc, nhìn nghiêng,
“Cái gai trước mắt” ưu phiền lòng tham!
Trời cao thương xót ngó dòm,
QUẦN DÂN CÁ NƯỚC, sóng thần chở che!

Lúc ra quân trên búa, dưới đe,
Quân ta dù ít, quyết đê bọn gian!
Lòng TRUNG CHÍNH như giòng suối tuôn tràn,
Tình thương ĐỒNG ĐỘI, như quàng vòng hoa!

SÁU ĐẠI LIÊN, hoa giữa rừng hoa,
Mỗi loạt súng nổ, cười xòa thành công
Máu càng đỏ, càng hò hét lướt xông,
Rừng cao su xơ xác, ôi lòng tái tê!

Khung buồn tan nát, rả rích chiều về,
Chim đầu đàn gãy cánh, nặng nề lo âu!
Nhìn anh em, lệ lòng chua xót u sầu,
Được DẪN LẶNG an ủi, ân sâu nghĩa tình!

Bình Giả ơi, vùng đất Thần linh,
Bờ ập chiến lược, tường thành yêu thương!
Rừng cao su, trang sử hùng cường
Tiếng chuông còn đó, tình thương muôn đời!

(Bình Giả có 2000 dân Công giáo di-cư, có xây dựng ập chiến lược. Cuộc chiến xảy ra, bên ta chỉ có một Tiểu đoàn mà chống lại 2 Trung đoàn VC. Thiếu tá TĐT Nguyễn trong Nho, BS Trương bá Hân, một số SQ và anh em Binh sĩ hy sinh.)

14. Kính tặng B. S TRƯƠNG BÁ HÂN

(Đã hy- sinh ở Bình Giả 1964,
QYV Trương bá Hân, nơi tôi phục vụ từ 1972-1975)

Em không biết anh, nhưng anh hiện diện,
Q. Y. V. buồn mang lấy tên anh.
Nhìn anh, lòng em cảm thấy băng khuâng,
Trong mắt anh, cả khung trời Bình Giả!

Vùng đất ấy, mây mờ trắng xóa,
Rừng cao su... xanh tận ngút ngàn.
Chuông nhà thờ, còn ngân giọng thờ than
Thương người Thầy thuốc, một lòng vì dân!

Hân ơi, anh đi vào chốn hư không,
Tình thương nhân loại, bình bông áng mây.
Đánh thức loài người, mãi miết ngủ say...
Quên nòi, quên giống... đầy đầy lòng tham!

Xót xa, Mẹ Già thương nhớ mỗi mòn,
Vợ con sầu héo... giữa dòng bi ai!
Trường xưa nghĩa cũ, bè bạn u hoài...
Bệnh nhân ngờ ngác như nai lạc đàn...

Anh Hân ơi, người anh dũng khí hiên ngang,
Đóa hoa Y đạo sáng choang bầu trời!
Thương anh nói chẳng hết lời...
Cầu cho đất nước, khắp nơi thái bình.

15. TÌNH ĐỜI LẶP LẠI

(Kính tặng các Chị, GĐBS QĐ 3 BB)

Cái thuở ban đầu ngây thơ ấy,
Trộm nhìn nhau đã thấy bâng khuâng!
Điêu hồn em vào cõi mộng mênh mông,
Lâu đài TÌNH ÁI ở gần không xa!

Hẹn hò nhau, tình tự bướm hoa,
Thuyền đà cập bến, nở hoa tình người!
Giòng sông ân ái, thuyền mộng nổi trôi,
Thân trai lèo lái, cứu đời giúp dân!

Người đời ơi, chia xẻ vàng trắng,
Đề cho sông nước, bắn khoả u buồn!
Mây trời than thở, gió lệ run run,
Ngân ngơ bến vắng, lạnh lòng đắng cay!

Nữ sĩ họ Đoàn, CHINH-PHỤ thờ dài...
Lời xưa còn đó bi ai nào nùng!
Nàng Tô Thị, thương nhớ trông chồng,
VONG PHU hóa đá, tuyết sương dải dầu!

Miếu vợ CHÀNG TRƯỞNG rêu phủ thương đau,
Vì nghe lời trẻ... bến sầu, lệ đong!
Chuyện xưa còn đau xót trong lòng,
Ngày nay lặp lại, gấp trăm ngàn lần!

Hai miền Nam Bắc, máu lệ tuôn dòng...
Hàng TRIỆU chinh phụ, nổi lòng xác xơ!
Mái đầu XANH nay đã BẠC PHỜ...
Gần CHỒNG trong những giấc MƠ chập chờn!

16. NỮ CỨU THƯƠNG

Anh thương cô gái Quân y
Vai mang túi vải, thành trì tình thương.
Chiến trường súng đạn, máu xương,
Đóa hoa SỰ SỐNG, cản ngăn tử thần!
Hỡi cô lính trẻ, môi thắm má hồng,
Dấu hiệu CHỮ THẬP ĐỎ, vừng hồng chờ che.
Đạn bom, khói lửa hăm he,
Hy sinh MÁ PHẤN, điểm tô sơn hà!

YÊU quê hương, suối tóc hoan ca,
Trái tim NHÂN ĐẠO nở hoa chiến trường!
Tay em thơm ngát mùi hương,
Bảo vệ sự sống, tình thương giống nòi!
Hỡi cô cứu thương, vóc dáng tuyệt vời,
Tình em như thể mưa rào, gió đông.
Núi đồi, ruộng rẫy, thôn xóm đơm bông,
Bướm ong dờm ngó, nắng hồng ngát ngày!

17. TRỜI CAO ĐẤT THẤP

Tặng anh lính Không quân

Hỡi anh yêu, CHIM SẮT trên cao,
Lướt trên mây trắng, xôn xao nắng vàng.
Tóc em buồn xõa mơ màng,
Bao trùm trời đất, thênh thang ngọt bụi!

Dáng hình em, đồi núi xôn xao,
Hoa thơm trinh nữ nổi trôi bình bông!
Điều anh xẻ mây, xẻ gió lướt sông,
Hét trên đầu địch, khó lòng thoát thân!

Hỡi thơ em trong gió lằng lằng,
Môi em chúm chím, long lanh nắng vàng!
Trời xanh, mây trắng hét vang
Trăm trận, trăm thắng, vai quàng vòng hoa!

Bổn phận làm trai, nợ nước, ơn nhà
Tình em ngà ngọc, đóa hoa yêu đời!
Ấm lòng Chim sắt, vá lấp bể khơi
Giúp cho bè bạn, rạng ngời vinh quang!

Mong ngày đơm sắc, nở hương
Tự do dân chủ, xóm thôn thanh bình!

18. RỪNG NÚI ĐỎ MÀU

Chiến dịch ĐỎ XÁ 1964

ĐỎ XÁ ơi, Bạn đã thỏa lòng,
Tình anh Lính chiến âm lòng nghĩa nhân.
Ngàn năm cơ hội bằng vàng,
TỰ DO nhân loại phủ lên núi rừng!

ĐỒI NÚI ơi, thôi hết khóc ròng,
Vùng đất hẻo lánh, bịt bùng quạnh hiu!
Lâu rồi, kèm cặp, hành hạ đủ điều,
Nay mặc áo mới, nâng niu TÌNH NGƯỜI!

Hỡi CỎ CÂY, HOA LÁ bật cười,
Tình anh LÍNH CHIẾN, đất trời mến yêu!
Những chim sất, la hét dập dìu,
Thiên thần trai trẻ, yêu đời lướt xông!

Núi rừng, cây lá nhuộm ánh nắng vàng,
Tình thần yêu nước, hét vang núi đèo!
Đồng lòng sông núi hò reo,
Mật khu tan nát, đói nghèo lãng xa!

Đỏ Xá ơi, hẻm đèo nay đã nở hoa
Miền Nam anh dũng trên đà tiến lên!
Bước đi chân cứng đá mềm,
Quân lực chính nghĩa vang rền núi sông!

Quảng Ngãi, Quảng Tín, Kontum,
TÌNH NGƯỜI thơm ngát núi rừng từ đây!

(Trong cuộc chiến tranh Pháp-Việt (1945-1954) và đến VNCH, mật khu ĐỎ XÁ là nơi bất khả xâm phạm của Việt cộng... Mãi đến năm 1964, Quân đoàn 2 do Tướng ĐỎ CAO Trí và các Binh chủng QLVNCH, đứng đầu là Không-quân đã xâm nhập và phá tan Mật khu an toàn lâu nay của địch, đánh dấu một giai đoạn trưởng thành và lớn mạnh của QLVNCH.)

19. NGƯỜI Y-SĨ

Kính tặng khóa Trung tập 10 Y NHA DƯỢC SĨ Việt Nam

Người Y Sĩ giữa thời ly loạn,
Mảnh chiến bào khoác trọn trên vai.
Nhịp quân hành nện mạnh gót giày,
Cho đất nước thoát vòng binh lửa.

Người Y sĩ giữa thời nghiêng ngửa,
Không nệ hà sự sống riêng mình!
Vẫn vui cười thắm lặng hy sinh,
Cổ xoa dịu khổ đau đồng loại!

Người Y sĩ không thẹn cùng trang lứa,
Sống hiên ngang trên khắp nẻo đường.
Biết bao người đất khách phơi xương,
Giọt máu nóng ấm tình nhân loại!

Người Y sĩ không nài cực nhọc,
Đem tình thương hàn gắn khổ đau!
Đem bàn tay nghề nghiệp nhiệm màu,
Để ngăn cản tử thần đe dọa!

Người Y sĩ vết son sáng chói,
Hình ảnh Thập ĐỎ, gương soi tình người!
Lòng thương nhân loại như ánh mây trôi
Đóa hoa Y đạo, xây đời vinh quang.

22. LÍNH NỮ TRƯNG VƯƠNG

(Tâm sự Hạ sĩ Tư, Nữ quân nhân)

Anh thương, bạn đời mộng ước,
Bồn phận làm chồng, gánh vác đảm đương.
Ngờ đâu GÃY gánh giữa đường!
Lòng em tan nát, lệ vương tháng ngày!
Lòng em sâu thăm gió mây!
Chim bồ câu trắng, LÉN vào tim em!
Nhạc buồn, thành nhạc tiến lên,
Anh lại hãnh diện, bên em trầm trở!
Em tôi, xinh đẹp lời thơ,
Áo Treillis hồng thắm, LÁ CỜ Trưng Vương.
THÙ chồng, NỢ nước vai mang,
Đuổi quân xâm lược, chỉnh trang cõi bờ!
Lòng CÔNG CHÍNH, sáng như sao,
Cùng đồng minh dũng khí phát cờ hò reo!
Gót giày nhi nữ đi khắp quê nghèo,
Núi, đồi, sông, rạch, ngóng theo tình người!
Việt Nam anh dũng muôn đời,
Cháu con HỒNG LẠC, rạng ngời Năm Châu!

20. BỎ QUÊN BỘ ĐỒ LÍNH

Kính tặng T/U HỒ B. C Pháo binh

Lần chót, anh về thăm em,
Vô tình hay cố ý, bỏ quên bộ đồ.
Ôi bộ Treillis, sao quá ấm áp thơm tho,
Như anh vẫn còn ở nhà với em!

Vắng anh rồi, trời đất nhá nhem,
Có con, có mẹ, vẫn cô đơn lạnh lùng!
Ra vào trống trải, lệ rưng...
Hơi anh choàng ấm thân mình của em.

Ôm con thơ, âu yếm vào lòng,
Ái ân thuở ấy, mặn nồng sâu xa.
Quậy mình, con lại khóc la,
Cha ơi, “mẹ đi đâu rồi hả cha!”

Ôm con vào lòng, nước mắt tuôn sa
Con nhìn em chăm chập, như là đang mơ!
Ngậm ngùi nhìn em, rồi Mẹ thở phào,
“Giờ đây con trai Mẹ, ở phương nào Hỡi con!”

Thu tàn rồi lại đông sang,
Hết mặc, làm gói, ôm vào lòng tí tê!
Đi làm, chợ búa... nôn nả muốn về...
Nhìn... rờ... vào bộ Treillis, đê mê ấm lòng!

Rồi một hôm, “chăn gối” mơ màng,
Hôn em anh bảo, “trả xong thù nhà”...
Giật mình hoảng hốt, em lại khóc la...
Mẹ lại van vái, lệ nhòa tuôn rơi!

Khi nhận được tin, Mẹ nghẹn lời!
Bảo em mặc lại đồ lính, Mẹ xem chút nào!

21. HUYNH ĐỆ CHI BINH

(Tưởng nhớ ngày Đồng minh bắt đầu tham chiến, giúp VNCH đánh đuổi bọn xâm lăng)

Quê tôi nghèo, cày lên sỏi đá,
Xứ Bạ giàu, cảnh sống giàu sang.
KỀ LỪNG nhau, lệ cứ tuôn tràn. .
Tình thương nhân loại, ngọc vàng sá chi!

Trường bạn, dinh thự cao sang,
Lớp tôi xơ xác, mái tranh sơ sài!
Tuổi thơ ngây như đóa hoa lài,
SỢ TRẮNG, SỢ GIÓ, mặc ai u buồn!

Mẹ bạn khăn vái, thấp thỏm chờ mong,
Đèn khuya một bóng, héo lòng mẹ tôi!
Mẹ VIỆT NAM ơi, khổ cả cuộc đời,
Bạn ơi, nhớ MẸ lệ rơi, sương mờ!

DỰA vào nhau cho bớt bơ vơ,
Hận thù nhân loại, đang chờ chúng ta!
Bốn vùng chiến thuật, HÁT bản hùng ca
Gót giày mạnh bước, ngân xa oai hùng.

Chiến trường lửa đạn, máu xương!
Chung vai sát cánh như cùng MỘT THÂN...
CHÂN có mỗi, TAY đỡ nâng...
Trái tim CHÍNH NGHĨA như vầng rạng đông!

Khắp đại dương, chung sức góp lòng,
Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, tiền đồn tự do.
Huynh Đệ chi binh, sông núi reo hò...
Tình không biên giới, mây trời thênh thang!

23. NGÀY MAI KHÔNG ĐẾN

Tương nhớ Thiếu tá Dương hạnh Phước, TĐT, đã hy sinh ở trận MẬU ĐỨC 1965
(Phỏng theo MX Dương bửu Long)

Hỏi trời, trời lặng thinh,
Hỏi đất, đất lắc đầu làm lơ!
“Ngày mai đâu có, mà đợi, mà chờ!”
Mãi mãi yên ngủ, lá cờ che thân!

Cõi đời ơi, tráo trở, gian thâm,
Không tình, không nghĩa, oái oăm tình đời!
Ba tháng gian khổ, theo giòng nước trôi.
Tình người XÔI ĐẬU, đất trời ngửa nghiêng!

MỘT NGÀY thôi, như xích, như xiềng,
Tiền chiến, hậu chiến, bầy chông đợi chờ
Giòng sông xanh ơi, sao quá THỜ Ờ!
Bập bênh sóng lúa, NGĂN NGO' theo hùa!

HẮC-LONG em út, yêu mến mẹ cha...
Tiếng kèn ra trận, xông pha oai hùng!
Súng đạn vô tình, thềm khát máu xương,
Cây đũa gãy GÓC, LÁ THÂN gồng mình!

Quân bạn hùng hậu tiếp binh
Chuyển bại thành THẮNG, thân hình tả tơi!
Kẻ ĐI, người Ở, giọt lệ sầu rơi!
“Ngày mai đâu có” đất trời xót thương!!

(T. Đ 5 TQLC hành quân ở Quảng Ngãi đã 3 tháng, theo kế hoạch được không vận về SG dưỡng quân... Được lệnh cấp trên phải ở lại thêm 1 ngày để chiếm cứ mục tiêu mới. Đây là vùng xôi đậu... Cuộc chiến xảy ra ác liệt. Nhờ lực lượng Không Quân Bạn tiếp viện, chuyển bại thành thắng... TĐT,BS Lê hữu Sanh, một số SQ và Binh sĩ đã hy sinh.)

25. THẦN NGƯ'

Chiến dịch SÓNG THẦN 1-1967
(Phỏng theo MX Tôn thất Soạn)

“HẢI ĐẢO HENRICO” bập bênh sóng nước,
KINH NGƯ' hoa trắng, hiểu thảo khôn ngoan!
Lần đầu tiên, sóng gió ngỗ ngang
Lòng trời, ý nước, thuận buồm về sau!

Khung trời hùng vĩ, Đông hải xanh màu...
Mây trời mừng rỡ, vỗ tay cười dòn.
Lớp lớp trùng dương, nhào tới ngợi khen,
Miền NAM anh dũng, đua chen với đời!

Luyện mình trên sóng nước, biển khơi,
Leo giây, bắn súng, ý trời thuận ửng!
Đợi ngày chân sắt, thân đồng
Đánh trên ĐẦU ĐỊCH, khó lòng thoát thân!

Rồi một hôm VŨ BẢO SÓNG THẦN,
Thuyền con rời Mẹ, âm âm lướt xông!
Hòn Thiêng sông núi, sấm chớp vang rền
Xóa tan đêm tối, sáng trong bầu trời!

Anh em mừng nhau nói không hết lời,
SÓNG THẦN quét sạch biển đời gian tham!
Cơ sở của chúng, thành cát bụi tro than...
KIẾN HÒA trở lại sáng choang tình người!

Dân lành được hưởng phúc, ân trời,
Đàn con có MẸ ngọt ngào ái ân...
Chiều chiều ra ngắm bể Đông,
Nhớ đoàn CỘP BIỂN muôn lòng biết ơn!

(Đây là Chiến dịch lớn (TQLC có 3 TĐ :3,4,6 và các Đơn vị Bạn) có tầm vóc Quốc tế, sử dụng nhiều phương tiện hiện đại, do Đồng minh viện trợ. Chiến thắng huy hoàng làm cho quân thù khiếp sợ oai hùng của binh chủng TQLC, và sức mạnh phi thường của QLVNCH miền Nam.)

